
Yajñvalkyā Gīta From Mahābhārata Shānti Parvā

याज्ञवल्क्यगीता महाभारते शान्तिपर्वान्तर्गता

Document Information

Text title : yAjnyavalkyagItA mahAbhArate shantiparve adhyAya 310-318

File name : yAjnyavalkyagItAmahAbhArataShantiparva.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Tokunaga and converted for Devanagari display

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : Mahābhārata Shāntiparvā Chapter 310-318

Latest update : December 29, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 29, 2022

sanskritdocuments.org

याज्ञवल्क्यगीता महाभारते शान्तिपर्वान्तर्गता

याज्ञवल्क्यगीता - महाभारते शान्तिपर्वान्तर्गता अध्यायाः ३१०-३१८

३१०/२८८

युधिष्ठिर उवाच ।

धर्माधर्मविमुक्तं यद्विमुक्तं सर्वसंश्रयात् ।

जन्ममृत्युविमुक्तं य विमुक्तं पुण्यपापयोः ॥ १ ॥

यच्छिवं नित्यमभयं नित्यं याक्षरमव्ययम् ।

शुचि नित्यमनायासं तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ २ ॥

भीष्म उवाच ।

अत्र ते वर्तयिष्येऽहमितिहासं पुरातनम् ।

याज्ञवल्क्यस्य संवादं जनकस्य च भारत ॥ ३ ॥

याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं दैवरातिर्महायशाः ।

पप्रच्छ जनको राजा प्रश्नं प्रश्नविदां वरः ॥ ४ ॥

कतीन्द्रियाणि विप्रर्षे कति प्रकृतयः स्मृताः ।

किमव्यक्तं परं ब्रह्म तस्माच्च परतस्तु किम् ॥ ५ ॥

प्रभवं याच्ययं यैव कालसङ्ख्यां तथैव च ।

वक्तुमर्हसि विप्रेन्द्र त्वदनुग्रहकाङ्क्षिणः ॥ ६ ॥

अज्ञानात्परिपृच्छामि त्वं हि ज्ञानमयो निधिः ।

तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वमेतदसंशयम् ॥ ७ ॥

याज्ञवल्क्य उवाच ।

श्रूयतामवनीपाल यदेतदनुपृच्छसि ।

योगानां परमं ज्ञानं साङ्ख्यानां च विशेषतः ॥ ८ ॥

न तवाविदितं किञ्चिन्मां तु जिज्ञासते भवान् ।
 पृथेन यापि वक्तव्यमेष धर्मः सनातनः ॥ ८ ॥
 अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता विकाराश्चापि षोडश ।
 अथ सप्त तु व्यक्तानि प्रादुरध्यात्मचिन्तकाः ॥ १० ॥
 अव्यक्तं य मडांश्चैव तथाऽङ्गार एव य ।
 पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥ ११ ॥
 येताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विकारानपि मे शृणु ।
 श्रोत्रं त्वक्चैव यक्षुश्च जिह्वा घ्राणं य पञ्चमम् ॥ १२ ॥
 शब्दस्पर्शौ य रूपं य रसो गन्धस्तथैव य ।
 वाक्य उस्तौ य पादौ य पायुर्मेढ्रं तथैव य ॥ १३ ॥
 येते विशेषा राजेन्द्र मडाभूतेषु पञ्चसु ।
 बुद्धीन्द्रियाण्यथैतानि सविशेषाणि मैथिल ॥ १४ ॥
 मनः षोडशकं प्रादुरध्यात्मगतिचिन्तकाः ।
 त्वं यैवान्ये च विद्वांसस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः ॥ १५ ॥
 अव्यक्ताश्च मडानात्मा समुत्पद्यति पार्थिव ।
 प्रथमं सर्गमित्येतदाहुः प्राधानिकं बुधाः ॥ १६ ॥
 मडतश्चाप्यङ्गार उत्पद्यति नराधिप ।
 द्वितीयं सर्गमित्याहुरेतद्बुद्ध्यात्मकं स्मृतम् ॥ १७ ॥
 अङ्गाराश्च सम्भूतं मनो भूतगुणात्मकम् ।
 तृतीयः सर्गं षट्येष आङ्गारिक उच्यते ॥ १८ ॥
 मनसस्तु समुद्भूता मडाभूता नराधिप ।
 यतुर्थं सर्गमित्येतन्मानसं परिचक्षते ॥ १९ ॥
 शब्दः स्पर्शश्च रूपं य रसो गन्धस्तथैव य ।
 पञ्चमं सर्गमित्याहुर्भौतिकं भूतचिन्तकाः ॥ २० ॥
 श्रोत्रं त्वक्चैव यक्षुश्च जिह्वा घ्राणं य पञ्चमम् ।
 सर्गं तु षष्ठमित्याहुर्बुद्ध्यन्तात्मकं स्मृतम् ॥ २१ ॥
 अधः श्रोत्रेन्द्रियग्राम उत्पद्यति नराधिप ।
 सप्तमं सर्गमित्याहुरेतद्वैन्द्रियकं स्मृतम् ॥ २२ ॥

ॐर्ध्वस्रोतस्तथा तिर्यगुत्पद्यति नराधिप ।
 अष्टमं सर्गमित्याहुरेतदार्षवकं बुधाः ॥ २३ ॥
 तिर्यक्स्रोतस्त्वधःस्रोत उत्पद्यति नराधिप ।
 नवमं सर्गमित्याहुरेतदार्षवकं बुधाः ॥ २४ ॥
 अेतानि नव सर्गाणि तत्त्वानि च नराधिप ।
 यतुर्विंशतिरुक्तानि यथा श्रुतिनिर्द्शनात् ॥ २५ ॥
 अत ॐर्ध्वं मडाराज गुणस्यैतस्य तत्त्वतः ।
 मडात्मभिरनुप्रोक्तां कालसङ्ख्यां निबोध मे ॥ २६ ॥
 षति श्रीमडामरते शान्तिपर्वणि भोक्षधर्मपर्वणि
 याज्ञवल्क्यजनकसंवादे दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३११/२६६

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 अव्यक्तस्य नरश्रेष्ठ कालसङ्ख्यां निबोध मे ।
 पञ्च कल्पसदस्त्राणि द्विगुणान्यडुरुच्यते ॥ १ ॥
 रात्रिरेतावती यास्य प्रतिबुद्धो नराधिप ।
 सृजत्योषधिमेवाग्रे जुवनं सर्वदंडिनाम् ॥ २ ॥
 ततो ब्रह्माणामसृजद्धैराण्यसमुद्भवम् ।
 सा मूर्तिः सर्वभूतानामित्येवमनुशुश्रुम ॥ ३ ॥
 संवत्सरमुषित्वाण्डे निष्कम्ब्य च मडामुनिः ।
 सन्दधेऽर्धं मर्डीं कृत्स्नां द्विवर्धं प्रजापतिः ॥ ४ ॥
 धावापृथिव्योरित्येष राज-वेदेषु पठ्यते ।
 तयोः शकलयोर्मध्यमाकाशमकरोत्प्रभुः ॥ ५ ॥
 अेतस्यापि च सङ्ख्यानं वेदवेदाङ्गपारगैः ।
 दश कल्पसदस्त्राणि पादोनान्यडुरुच्यते ।
 रात्रिमेतावती यास्य प्राहुर्ध्यात्मचिन्तकाः ॥ ६ ॥
 सृजत्यडङ्गारमृषिर्भूतं द्विव्यात्मकं तथा ।

ચતુરશ્ચાપરાન્પુત્રાન્દેહાત્પૂર્વ મહાનૃષિઃ ।

તે વૈ પિતૃભ્યઃ પિતરઃ શ્રૂયન્તે રાજસત્તમ ॥ ૭ ॥

દેવાઃ પિતૃણાં ચ સુતા દેવૈર્લોકાઃ સમાવૃતાઃ ।

ચરાચરા નરશ્રેષ્ઠ ઇત્યેવમનુશુશ્રુમ ॥ ૮ ॥

પરમેષ્ઠી ત્વહ્કુારોડસુજદ્ભૂતાનિ પચ્યધા ।

પૃથિવી વાયુરાકાશમાપો જ્યોતિશ્ચ પચ્યમમ્ ॥ ૯ ॥

એતસ્યાપિ નિશામાહુસ્તૃતીયમિહ કુર્વતઃ ।

પચ્ય કલ્પસહસ્રાણિ તાવદેવાહરુચ્યતે ॥ ૧૦ ॥

શબ્દઃ સ્પર્શશ્ચ રૂપં ચ રસો ગન્ધશ્ચ પચ્યમઃ ।

એતે વિશેષા રાજેન્દ્ર મહાભૂતેષુ પચ્યસુ ।

ચૈરાવિષ્ટાનિ ભૂતાનિ અહન્યહનિ પાર્થિવ ॥ ૧૧ ॥

અન્યોન્યં સ્પૃહયન્ત્યેતે અન્યોન્યસ્ય હિતે રતાઃ ।

અન્યોન્યમભિમન્યન્તે અન્યોન્યસ્પર્ધિનસ્તથા ॥ ૧૨ ॥

તે વધ્યમાના અન્યોન્યં ગુણૌર્હારિભિરવ્યયાઃ । (ગુણૌર્હારિભિરવ્યયૈઃ)

ઇહેવ પરિવર્તન્તે તિર્યગ્યોનિપ્રવેશિનઃ ॥ ૧૩ ॥

ત્રીણિ કલ્પસહસ્રાણિ એતેષામહરુચ્યતે ।

રત્રિરેતાવતી ચૈવ મનસશ્ચ નરાધિપ ॥ ૧૪ ॥

મનશ્ચરતિ રાજેન્દ્ર ચરિતં સર્વમિન્દ્રિયૈઃ ।

ન ચેન્દ્રિયાણિ પશ્યન્તિ મન એવાત્ર પશ્યતિ ॥ ૧૫ ॥ (મન એવાનુપશ્યતિ)

ચક્ષુઃ પશ્યતિ રૂપાણિ મનસા તુ ન ચક્ષુષા ।

મનસિ વ્યાકુલે ચક્ષુઃ પશ્યન્નપિ ન પશ્યતિ ।

તથેન્દ્રિયાણિ સર્વાણિ પશ્યન્તીત્યભિચક્ષતે ॥ ૧૬ ॥

(ન ચેન્દ્રિયાણિ પશ્યન્તિ મન એવાત્ર પશ્યતિ ।)

મનસ્યુપરતે રાજત્રિન્દ્રિયોપરમો ભવેત્ ।

ન ચેન્દ્રિયવ્યુપરમે મનસ્યુપરમો ભવેત્ ।

એવં મનઃ પ્રધાનાનિ ઇન્દ્રિયાણિ વિભાવયેત્ ॥ ૧૭ ॥ (પ્રભાવયેત્)

ઇન્દ્રિયાણાં હિ સર્વેષામીશ્વરં મન ઉચ્યતે ।

એતદ્વિશન્તિ ભૂતાનિ સર્વાણીહ મહાયશઃ ॥ ૧૮ ॥

ઇતિ શ્રીમહાભરતે શાન્તિપર્વણિ મોક્ષધર્મપર્વણિ
યાજ્ઞવલ્ક્યજનકસંવાદે એકાદશાધિકત્રિશતતમોઽધ્યાયઃ ।

૩૧૨/૩૦૦

યાજ્ઞવલ્ક્ય ઉવાચ ।
તત્ત્વાનાં સર્ગસંપ્ત્યા ચ કાલસંપ્ત્યા તથૈવ ચ ।
મયા પ્રોક્તાનુપૂર્વ્યેણ સંહારમપિ મે શૃણુ ॥ ૧ ॥
યથા સંહરતે જન્તૂંસસર્જ ચ પુનઃ પુનઃ ।
અનાદિનિધનો બ્રહ્મા નિત્યશ્ચાક્ષર એવ ચ ॥ ૨ ॥
અહઃ ક્ષયમથો બુદ્ધ્વા નિશિ સ્વપ્રમનાસ્તથા ।
ચોદયામાસ ભવગાનવ્યક્તોઽહહૃતં નરમ્ ॥ ૩ ॥
તતઃ શતસહસ્રાંશુરવ્યક્તોનાભિયોદિતઃ ।
કૃત્વા દ્વાદશઘાઽઽત્માનમાદિત્યો જ્વલદગ્નિવત્ ॥ ૪ ॥
ચતુર્વિધં પ્રજાજાલં નિર્દહત્યાશુ તેજસા ।
જરાય્વણ્ડસ્વેદજાતમુદ્ભિજ્જં ચ નરાધિપ ॥ ૫ ॥
એતદુન્મેષમાત્રેણ વિનિષ્ઠે સ્થાણુ જડ્ગમમ્ ।
કૂર્મપૃષ્ઠસમા ભૂમિર્ભવત્યથ સમન્તતઃ ॥ ૬ ॥
જગદ્ગધ્વામિતબલઃ કેવલાં જગતીં તતઃ ।
અમભસા બલિના ક્ષિપ્રમાપૂર્યંત સમન્તતઃ ॥ ૭ ॥
તતઃ કાલાગ્નિમાસાઘ તદમ્ભો યાતિ સક્લયમ્ ।
વિનષ્ટેઽમ્ભસિ રાજેન્દ્ર જાજ્વલત્યનલો મહાન્ ॥ ૮ ॥
તમપ્રમેયોઽતિબલં જ્વલમાનં વિભાવસુમ્ ।
ઉષ્માણં સર્વભૂતાનાં સમાર્ષિષમથાજ્જસા ॥ ૯ ॥
ભક્ષયામાસ બલવાન્વાયુરણાત્મકો બલી ।
વિચરન્નમિતપ્રાણાસ્તિર્યગૂર્ધ્વમધસ્તથા ॥ ૧૦ ॥
તમપ્રતિબલં ભીમમાકાશં ગ્રસતેઽઽત્મના ।
આકાશમપ્યભિનદન્મનો ગ્રસતિ યાધિકમ્ ॥ ૧૧ ॥
મનો ગ્રસતિ સર્વાત્મા સોઽહહુરઃ પ્રજાપતિઃ ।

अलङ्कारं महात्मा भूतभव्यभविष्यवित् ॥ १२ ॥
 तमभ्यनुपमात्मानं विश्वं शम्भुः प्रजापतिः ।
 अग्निमा लघिमा प्राप्तिरीशानो ज्योतिरव्ययः ॥ १३ ॥
 सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोऽक्षिशिरोमुष्णः ।
 सर्वतः श्रुतिर्भौल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ १४ ॥
 दृढयं सर्वभूतानां पर्वणाङ्गुष्ठमात्रकः ।
 अनुग्रसत्यनन्तं हि महात्मा विश्वमीश्वरः ॥ १५ ॥
 ततः समभवत्सर्वमक्षयाव्ययमग्नौ ।
 भूतभव्यभविष्याणां स्रष्टारमनघं तथा ॥ १६ ॥
 ओषोऽप्ययस्ते राजेन्द्र यथावत्परिभासितः ।
 अध्यात्ममधिभूतं य अधिदैवं य श्रूयताम् ॥ १७ ॥
 एति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि भोक्षधर्मपर्वणि
 याज्ञवल्क्यजनकसंवादे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

393/309

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः ।
 गन्तव्यमधिभूतं य विष्णुस्तत्राधिदैवतम् ॥ १ ॥
 पायुरध्यात्ममित्याहुर्ग्रथात्तत्त्वार्थ दर्शिनः ।
 विसर्गमधिभूतं य मित्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ २ ॥
 उपस्थोऽध्यात्ममित्याहुर्ग्रथायोगनिर्दर्शनम् ।
 अधिभूतं तथानन्दो दैवतं य प्रजापतिः ॥ ३ ॥
 उस्तावध्यात्ममित्याहुर्ग्रथा साङ्ख्यनिर्दर्शनम् ।
 कर्तव्यमधिभूतं तु इन्द्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ ४ ॥
 वागध्यात्ममिति प्राहुर्ग्रथा श्रुतिनिर्दर्शनम् ।
 वक्तव्यमधिभूतं तु वह्निस्तत्राधिदैवतम् ॥ ५ ॥
 यक्षुरध्यात्ममित्याहुर्ग्रथा श्रुतिनिर्दर्शनम् ।
 रुपमत्राधिभूतं तु सूर्यस्तत्राधिदैवतम् ॥ ६ ॥

श्रोत्रमध्यात्ममित्याढुर्यथा श्रुतिनिर्देशनम् ।
 शब्दस्तत्राधिभूतं तु दिशस्तत्राधिदैवतम् ॥ ७ ॥
 जिह्वामध्यात्ममित्याढुर्यथा तत्त्वनिर्देशनम् ।
 रस एवाधिभूतं तु आपस्तत्राधिदैवतम् ॥ ८ ॥
 घ्राणमध्यात्ममित्याढुर्यथा श्रुतिनिर्देशनम् ।
 गन्ध एवाधिभूतं तु पृथिवी साधिदैवतम् ॥ ९ ॥
 त्वगध्यात्ममिति प्रादुस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः ।
 स्पर्श एवाधिभूतं तु पवनश्चाधिदैवतम् ॥ १० ॥
 मनोऽध्यात्ममिति प्रादुर्ग्रथा श्रुतिनिर्देशनम् ।
 मन्तव्यमधिभूतं तु चन्द्रमाश्चाधिदैवतम् ॥ ११ ॥
 अलङ्कारिकमध्यात्ममादुस्तत्त्वनिर्देशनम् ।
 अभिमानोऽधिभूतं तु भवस्तत्राधिदैवतम् ॥ १२ ॥
 बुद्धिरध्यात्ममित्याढुर्यथा वेदनिर्देशनम् ।
 बोद्धव्यमधिभूतं तु क्षेत्रज्ञोऽत्राधिदैवतम् ॥ १३ ॥
 ओषा ते व्यक्ततो राजन्विभूतिरनुवर्णिता ।
 आदौ मध्ये तथा यान्ते यथा तत्त्वेन तत्त्ववित् ॥ १४ ॥
 प्रकृतिर्गुणान्विकुरुते स्वच्छन्देनात्मकाभ्यया ।
 कीडार्थं तु महाराज शतशोऽथ सलक्षशः ॥ १५ ॥
 यथा दीपसलस्राणि दीपान्मर्त्याः प्रकुर्वते ।
 प्रकृतिस्तथा विकुरुते पुरुषस्य गुणान्बलून् ॥ १६ ॥
 सत्त्वमानन्द उद्रेकः प्रीतिः प्राकाश्यमेव च ।
 सुभ्रं शुद्धित्वमारोग्यं सन्तोषः श्रद्धानता ॥ १७ ॥
 अकार्पाण्यमसंरम्भः क्षमा धृतिरहिंसता ।
 समता सत्यमानृण्यं मार्दवं ह्रीरयापलम् ॥ १८ ॥
 शौचमार्जवमायारमलौल्यं लृप्तसम्भ्रमः ।
 छानिष्टवियोगानां कृतानामविकल्थनम् ॥ १९ ॥
 दानेन यानुग्रहणमस्पृडार्थं परार्थता ।

सर्वभूतदया यैव सत्त्वस्यैते गुणाः स्मृताः ॥ २० ॥
 रजोगुणानां सङ्घातो रुपमैश्वर्यविग्रहे ।
 अत्याशित्वमकारुण्यं सुभङ्गुभोपसेवनम् ॥ २१ ॥
 परापवादेषु रतिर्विवादानां च सेवनम् ।
 अलङ्कारस्त्वसत्कारश्चिन्ता वैरोपसेवनम् ॥ २२ ॥
 परितापोऽभिरुणं द्वीनाशोऽनार्जवं तथा ।
 भेदः परुषता यैव कामक्रोधौ मदस्तथा ।
 दर्पो द्वेषोऽतिवाद्दृष्ट्येते प्रोक्ता रजोगुणाः ॥ २३ ॥
 तामसानां तु सङ्घातं प्रवक्ष्याम्युपधार्यताम् ।
 मोहोऽप्रकाशस्तामिस्रमन्धतामिस्रसंज्ञितम् ॥ २४ ॥
 मरणं यान्धतामिस्रं तामिस्रं क्रोध उच्यते ।
 तमसो लक्षणानीड लक्षणार्थमिरोयनम् ॥ २५ ॥
 भोजनानामपर्यामिस्तथा पेयेष्वतृप्तता ।
 गन्धवासो विडारेषु शयनेष्वासनेषु च ॥ २६ ॥
 द्विवास्वप्ने विवादे च प्रमादेषु च वै रतिः ।
 नृत्यवादित्रगीतानामज्ञानाच्छ्रद्धानता ।
 द्वेषो धर्मविशेषाणामेते वै तामसा गुणाः ॥ २७ ॥
 इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
 याज्ञवल्क्यजनकसंवादे त्रयोदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३१४/३०२

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 अत्रे प्रधानस्य गुणास्त्रयः पुरुषसत्तम ।
 कृत्स्नस्य यैव जगतस्तिष्ठन्त्यनपगाः सदा ॥ १ ॥
 शतधा सडस्रधा यैव तथा शतसडस्रधा ।
 कोटिशश्च करोत्येष प्रत्यगात्मानमात्मना ॥ २ ॥
 सात्त्विकस्थोत्तमं स्थानं राजसस्येड मध्यमम् ।
 तामसस्याधमं स्थानं प्राडुरध्यात्मचिन्तकाः ॥ ३ ॥

डेलवेनेऽपुण्येन गतिमूर्ध्वाभवाप्नुयात् ।
 पुण्यपापेन मानुष्यमधर्मोऽप्याधोगतिम् ॥ ४ ॥
 द्वन्द्वमेषां त्रयाणां तु सन्निपातं च तत्त्वतः ।
 सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्च शृणुष्व मे ॥ ५ ॥
 सत्त्वस्य तु रजो दृष्टं रजसश्च तमस्तथा ।
 तमसश्च तथा सत्त्वं सत्त्वस्याव्यक्तमेव च ॥ ६ ॥
 अव्यक्तसत्त्वसंयुक्तो देवलोकमवाप्नुयात् ।
 रजःसत्त्वसमायुक्तो मनुष्येषूपपद्यते ॥ ७ ॥
 रजस्तमोभ्यां संयुक्तास्तिर्यग्गोनिषु जायते ।
 रजस्तामससत्त्वैश्च युक्तो मानुष्यमाप्नुयात् ॥ ८ ॥
 पुण्यपापवियुक्तानां स्थानमाहुर्मनीषिणाम् ।
 शास्वतं चाव्ययं चैव अक्षरं चाभयं च यत् ॥ ९ ॥
 ज्ञानिनां सम्भवं श्रेष्ठं स्थानमब्रह्ममथ्युतम् ।
 अतीन्द्रियमबीजं च जन्ममृत्युतमोनुदम् ॥ १० ॥
 अव्यक्तस्थं परं यत्तत्पृष्टस्तेऽहं नराधिप ।
 स अेष प्रकृतिस्थो हि तस्थुरित्यभिधीयते ॥ ११ ॥
 अयेतनश्चैष मतः प्रकृतिस्थश्च पार्थिव ।
 अयेनाधिष्ठितश्चैव सृजते संहरत्यपि ॥ १२ ॥
 जनक उवाच ।
 अनादिनिधनावेतावुभावेव महामुने ।
 अमूर्तिमन्तावयवावप्रकम्ब्यौ च निर्गणौ ॥ १३ ॥
 अत्राड्यावृषिशार्दूल कथमेको ह्ययेतनः ।
 येतनावांस्तथा चैकः क्षेत्रज्ञ इति भाषितः ॥ १४ ॥
 त्वं हि विप्रेन्द्र कात्स्न्येन मोक्षधर्ममुपाससे ।
 साकल्यं मोक्षधर्मस्य श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ १५ ॥
 अस्तित्वं डेवलत्वं च विनाभावं तथैव च ।
 तथैवोल्बमाज्ञस्थानं देहिनोऽपि विद्युज्यतः ॥ १६ ॥
 कालेन यद्धि प्राप्नोति स्थानं तद्भ्रूहि मे द्विज ।

साङ्ख्यज्ञानं च तत्त्वेन पृथग्योगं तथैव च ॥ १७ ॥

अश्निष्ठानि च तत्त्वेन वक्तुमर्हसि सत्तम ।

विदितं सर्वमेतत्ते पाशावामवकं यथा ॥ १८ ॥

एति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि

याज्ञवल्क्यजनकसंवादे यतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३१५/३०३

याज्ञवल्क्य उवाच

न शक्यो निर्गुणस्तात गुणीकर्तुं विशाम्पते ।

गुणवांश्चाप्यगुणवान् यथातत्त्वं निबोध मे ॥ १ ॥

गुणैर्लिं गुणवानेव निर्गुणश्चागुणस्तथा ।

प्राङ्मुखेवं महात्मानो भुनयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ २ ॥

गुणस्वभावस्त्वव्यक्तो गुणान् नैवाभिवर्तते ।

उपयुङ्क्ते च तानेव स यैवाज्ञः स्वभावतः ॥ ३ ॥

अव्यक्तस्तु न जानीते पुरुषो ज्ञः स्वभावतः ।

न मत्तः परमोऽस्तीति नित्यमेवाभिमन्यते ॥ ४ ॥

अनेन कारणेनैतदव्यक्तं स्याद्व्येतनम् ।

नित्यत्वाद्दक्षरत्वाच्च क्षराणां तत्त्वतोऽन्यथा ॥ ५ ॥

यदाज्ञानेन कुर्वीत गुणसर्गं पुनः पुनः ।

यदाऽऽत्मानं न जानीते तदाव्यक्तमिडोच्यते ॥ ६ ॥

कर्तृत्वाख्यापि तत्त्वानां तत्त्वधर्मा तथोच्यते ।

कर्तृत्वाच्चैव योनीनां योनिधर्मा तथोच्यते ॥ ७ ॥

कर्तृत्वात्प्रकृतीनां तु तथा प्रकृतिधर्मिता ।

कर्तृत्वाख्यापि बीजानां बीजधर्मा तथोच्यते ॥ ८ ॥

गुणानां प्रसवत्वाच्च तथा प्रसवधर्मवान् ।

कर्तृत्वात्प्रलयानां च तथा प्रलय धर्मिता ॥ ९ ॥

बीलत्वात्प्रकृतित्वाच्च प्रलयत्वात्तथैव च ।

उपेक्षक्त्वादन्यत्वाद्भिमानाच्च डेवलम् ॥ १० ॥

मन्यन्ते यतयः शुद्धा अध्यात्मविगतज्वराः ।
अनित्यं नित्यमव्यक्तमेवमेतद्धि शुश्रुम ॥ ११ ॥
अव्यक्तैकत्वमित्याहुर्नानात्वं पुरुषस्तथा ।
सर्वभूतदयावन्तः केवलं ज्ञानमास्थिताः ॥ १२ ॥
अन्यः स पुरुषोऽव्यक्तस्त्वद्भ्रुवो ध्रुवसंज्ञिकः ।
यथा मुञ्च षष्ठीकायास्तथैवैतद्धि जायते ॥ १३ ॥
अन्यं य मशकं विधादन्यञ्चोद्भ्रुम्बरं तथा ।
न योद्भ्रुम्बर संयोगैर्मशकस्तत्र लिप्यते ॥ १४ ॥
अन्य एव तथा मत्स्यस्तथान्यद्दुदकं स्मृतम् ।
न योदकस्य स्पर्शनं मत्स्यो लिप्यति सर्वशः ॥ १५ ॥
अन्यो ज्यञ्जिरुभाप्यन्या नित्यमेवमवैलि भोः ।
न योपलिप्यते सोऽञ्जिरुभा संस्पृशनिन वै ॥ १६ ॥
पुष्करं त्वन्यदेवात्र तथान्यद्दुदकं स्मृतम् ।
न योदकस्य स्पर्शनं लिप्यते तत्र पुष्करम् ॥ १७ ॥
अतेषां सल संवासं विवासं चैव नित्यशः ।
यथातथैनं पश्यन्ति न नित्यं प्राकृता जनाः ॥ १८ ॥
ये त्वन्यथैव पश्यन्ति न सम्यक्तेषु दर्शनम् ।
ते व्यक्तं निरयं धोरं प्रविशन्ति पुनः पुनः ॥ १९ ॥
साङ्ख्यदर्शनमेतत्ते परिसङ्ख्यातमुत्तमम् ।
अवे लि परिसङ्ख्याय साङ्ख्याः केवलतां गताः ॥ २० ॥
ये त्वन्ये तत्त्वकुशलास्तेषामेतन्निरदर्शनम् ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि योगानामपि दर्शनम् ॥ २१ ॥
एति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
याज्ञवल्क्यजनकसंवादे पञ्चदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३१६/३०४

याज्ञवल्क्य उवाच ।

साङ्ख्यज्ञानं मया प्रोक्तं योगज्ञानं निबोध मे ।

यथा श्रुतं यथादृष्टं तत्त्वेन नृपसत्तम ॥ १ ॥

नास्ति साङ्ख्यसमं ज्ञानं नास्ति योगसमं बलम् ।

तावुभावेक्यर्थो तु उभावनिधनौ स्मृतौ ॥ २ ॥

पृथक्पृथक्त्तु पश्यन्ति येऽल्पबुद्धिरता नराः ।

वयं तु राजन्पश्याम अेकमेव तु निश्चयात् ॥ ३ ॥

यदेव योगाः पश्यन्ति तत्साङ्ख्यैरपि दृश्यते ।

अेकं साङ्ख्यं य योगं य यः पश्यति स तत्त्ववित् ॥ ४ ॥

रुद्रप्रधानानपरान्विद्धि योगान्परन्तप ।

तेनैव याथ दृडेन विचरन्ति दिशो दश ॥ ५ ॥

यावद्धि प्रलयस्तात सूक्ष्मेणाष्टगुणेन वै ।

योगेन लोकाव्विचरन्सुषुप्तं संन्यस्य यानघ ॥ ६ ॥

वेदेषु याष्टगुणितं योगमाडुर्मनीषिणः ।

सूक्ष्ममष्टगुणं प्राडुर्नेतरं नृपसत्तम ॥ ७ ॥

द्विगुणं योगकृत्यं तु योगानां प्राडुरुत्तमम् ।

सगुणं निर्गुणं चैव यथाशास्त्रनिदर्शनम् ॥ ८ ॥

धारणा चैव मनसः प्राणायामश्च पार्थिव ।

प्राणायामो हि सगुणो निर्गुणं धारणं मनः ॥ ९ ॥

यत्र दृश्येत मुञ्च्यन्वै प्राणान्मैथिलसत्तम ।

वाताधिक्यं भवत्येव तस्माद्धि न समाचरेत् ॥ १० ॥

निशायाः प्रथमे यामे योदना द्वादश स्मृताः ।

मध्ये सुम्वा परे यामे द्वादशैव तु योदनाः ॥ ११ ॥

तदेवमुपशान्तेन दान्तेनैकान्तशीलिना ।

आत्मारामेण बुद्धेन योक्तव्योऽऽत्मा न संशयः ॥ १२ ॥

पञ्चानामिन्द्रियाणां तु द्रोषानाक्षिप्य पञ्चधा ।

शब्दं स्पर्शं तथा रुपं रसं गन्धं तथैव च ॥ १३ ॥

પ્રતિભામપવર્ગ ચ પ્રતિસંહૃત્ય મૈથિલ ।
 ઇન્દ્રિયગ્રામમખિલં મનસ્યભિનિવેશ્ય હ ॥ ૧૪ ॥
 મનસ્તથૈવાહુકારે પ્રતિષ્ઠાપ્ય નરાધિપ ।
 અહુકારં તથા બુદ્ધૌ બુદ્ધિં ચ પ્રકૃતાવપિ ॥ ૧૫ ॥
 એવં હિ પરિસંખ્યાય તતો ધ્યાયેત કેવલમ્ ।
 વિરજસ્કમલં નિત્યમનન્તં શુદ્ધમવ્રણમ્ ॥ ૧૬ ॥
 તસ્થુષં પુરુષં સત્ત્વમભેદમજરામરમ્ ।
 શાશ્વતં ચાવ્યયં ચૈવ ઈશાનં બ્રહ્મ ચાવ્યયમ્ ॥ ૧૭ ॥
 યુક્તસ્ય તુ મહારાજ લક્ષણાન્યુપધારયેત્ ।
 લક્ષણાં તુ પ્રસાદસ્ય યથા તૃપ્તિઃ સુખં સ્વપેત્ ॥ ૧૮ ॥
 નિવાતે તુ યથા દીપો જ્વલેત્સ્નેહસમન્વિતઃ ।
 નિશ્ચલોર્ધ્વાશિખસ્તદ્દ્યુક્તમાહુર્મનીષિણઃ ॥ ૧૯ ॥
 પાષાણ ઇવ મેઘોત્થૈર્યથા ભિન્દુભિરાહતઃ ।
 નાલં ચાલયિતું શક્યસ્તથાયુક્તસ્ય લક્ષણમ્ ॥ ૨૦ ॥
 શઙ્ખદુન્દુભિનિર્ઘોષૈર્વિવિઘૈર્ગીતવાદિતૈઃ ।
 ક્રિયમાણૈર્ન કમ્પેત યુક્તસ્યૈતન્નિદર્શનમ્ ॥ ૨૧ ॥
 તૈલપાત્રં યથા પૂર્ણ કરાભ્યાં ગૃહ્ય પૂરુષઃ ।
 સોપાનમારુહેદ્ભીતસ્તજર્થમાનોઽસિ પાણિભિઃ ॥ ૨૨ ॥
 સંયતાત્મા ભયાત્તેષાં ન પાત્રાહ્નિદુમુત્સૃજેત્ ।
 તથૈવોત્તરમાણસ્ય એકાગ્રમનસસ્તથા ॥ ૨૩ ॥
 સ્થિરત્વાદિન્દ્રિયાણાં તુ નિશ્ચલત્વાત્તથૈવ ચ ।
 એવં યુક્તસ્ય તુ મુનેર્લક્ષણાન્યુપધારયેત્ ॥ ૨૪ ॥
 સ યુક્તઃ પશ્યતિ બ્રહ્મ યત્તત્પરમમવ્યયમ્ ।
 મહતસ્તમસો મધ્યે સ્થિતં જ્વલનસન્નિભમ્ ॥ ૨૫ ॥
 એતેન કેવલં યાતિ ત્યક્ત્વા દેહમસાક્ષિકમ્ ।
 કાલેન મહતા રાજઞ્છૃતિરેષા સનાતની ॥ ૨૬ ॥
 એતદ્ધિ યોગં યોગાનાં કિમન્યધોગલક્ષણમ્ ।

विज्ञाय तद्धि मन्यन्ते कृतकृत्या मनीषिणः ॥ २७ ॥

एति श्रीमहाभरते शान्तिपर्वणि भोक्षधर्मपर्वणि
याज्ञवल्क्यजनकसंवादे षोडशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३१७/३०५

याज्ञवल्क्य उवाच ।

तथैवोत्कममाणं तु शृणुष्यावहितो नृप ।
पद्भ्यामुत्कममाणस्य वैष्णवं स्थानमुच्यते ॥ १ ॥
जङ्घाभ्यां तु वसून्देवानापुयादिति नः श्रुतम् ।
जानुभ्यां य महाभागान्देवान्साध्यानवापुयात् ॥ २ ॥
पायुनोत्कममाणस्तु मैत्रं स्थानमवापुयात् ।
पृथिवीं जघनेनाथ उरुभ्यां तु प्रजापतिम् ॥ ३ ॥
पाश्राभ्यां मरुतो देवान्नासाभ्यामिन्दुमेव य ।
बाहुभ्यामिन्द्रमित्याहुरुरसा रुद्रमेव य ॥ ४ ॥
ग्रीवायास्तमृषिश्रेष्ठं नरमाप्नोत्यनुत्तमम् ।
विश्वेदेवान्मुभेनाथ दिशः श्रोत्रेण चापुयात् ॥ ५ ॥
घ्राणेन गन्धवहनं नेत्राभ्यां सूर्यमेव य ।
भ्रूभ्यां यैवाश्विनौ देवौ ललाटेन पितृनथ ॥ ६ ॥
ब्रह्माण्माप्रोति विभुं मूर्ध्ना देवाग्रजं तथा ।
अेतान्युत्कमणस्थानान्युक्तानि मिथिलेश्वर ॥ ७ ॥
अरिष्टानि तु वक्ष्यामि विडितानि मनीषिभिः ।
संवत्सरवियोगस्य सम्भवेषुः शरीरिणः ॥ ८ ॥
योऽरुन्धतीं न पश्येत् दृष्टपूर्वां कदाचन ।
तथैव ध्रुवमित्याहुः पूर्णेन्दुं दीपमेव य ।
भाण्डाभासं दक्षिणतस्तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ ९ ॥
परयक्षुषि यात्मानं ये न पश्यन्ति पार्थिव ।
आत्मछायाऽऽकृतीभूतं तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ १० ॥
अतिद्युतिरतिप्रज्ञा अप्रज्ञा याद्युतिस्तथा ।

प्रकृतेर्विद्धियापत्तिः षण्मासान्मृत्युलक्षणम् ॥ ११ ॥

दैवतान्यवजानाति ब्राह्मणैश्च विरुध्यते ।

कृष्णश्यावच्छविषायः षण्मासान्मृत्युलक्षणम् ॥ १२ ॥

शीर्णानामि यथा यङ्गं छिद्रं सोमं प्रपश्यति ।

तथैव य सलस्रांशुं समरात्रेण मृत्युभाङ् ॥ १३ ॥

शवगन्धमुपाद्नाति सुरभिं प्राप्य यो नरः ।

दैवतायतनस्थस्तु षड्रात्रेण स मृत्युभाङ् ॥ १४ ॥

कर्णानासावनमनं दन्तदृष्टिविरागिता ।

संज्ञालोपो निरुष्मत्वं सद्योमृत्युनिदर्शनम् ॥ १५ ॥

अकस्माच्च स्रवेद्यस्य वाममक्षि नराधिप ।

मूर्धतश्चोत्पतेद्भ्रूमः सद्योमृत्युनिदर्शनम् ॥ १६ ॥

येतावन्ति त्वरिष्टानि विदित्वा मानवोऽऽत्मवान् ।

निशि यादनि यात्मानं योजयेत्परमात्मनि ॥ १७ ॥

प्रतीक्षमाणस्तत्कालं यत्कालं प्रति तद्भवेत् ।

अथास्य नेष्टं मरणं स्थातुमिच्छेद्विमां क्रियाम् ॥ १८ ॥

सर्वगन्धान् रसांश्चैव धारयेत समाहितः ।

तथा हि मृत्युं जयति तत्परेणान्तरात्मना ॥ १९ ॥

ससाङ्घ्यधारणं चैव विदित्वा मनुजर्षभ ।

जयेच्च मृत्युं योगेन तत्परेणान्तरात्मना ॥ २० ॥

गच्छेत्प्रायाक्षयं कृत्स्नमजन्म शिवमव्ययम् ।

शाश्वतं स्थानमयत्वं दुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ २१ ॥

एति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि भोक्षधर्मपर्वणि

याज्ञवल्क्यजनकसंवादे सप्तदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

३१८/३०६

याज्ञवल्क्य उवाच ।

अव्यक्तस्थं परं यत्तत्पृष्टस्तेऽहं नराधिप ।

परं गुड्यमिमं प्रश्नं शृणुष्यावडितो नृप ॥ १ ॥

यथार्थेणोऽ विधिना यरतावमतेन ङ ।
 मयादित्यादवामानि यञ्छुषि मिथिलाधिप ॥ २ ॥
 मडता तपसा देवस्तपिष्ठः सेवितो मया ।
 प्रीतेन याऽं विभुना सूर्येणोक्तस्तदानध ॥ ३ ॥
 वरं वृणीष्व विप्रर्षे यदिष्टं ते सुदुर्लभम् ।
 तत्ते दास्यामि प्रीतात्मा मत्प्रसादो ङि दुर्लभः ॥ ४ ॥
 ततः प्रनभ्य शिरसा मथोक्तस्तपतां वरः ।
 यञ्छुषि नोपयुक्तानि क्षिप्रमिच्छामि वेदितुम् ॥ ५ ॥
 ततो मां भगवानाऽ वितरिष्यामि ते द्विज ।
 सरस्वतीऽ वाऽगभूता शरीरं ते प्रवेक्ष्यति ॥ ६ ॥
 ततो मामाऽ भगवानास्थं स्वं विवृतं कुरु ।
 विवृतं य ततो मेऽऽस्थं प्रविष्टा य सरस्वती ॥ ७ ॥
 ततो विदड्यमानोऽऽं प्रविष्टोऽम्भस्तदानध ।
 अविज्ञानादमर्षास्थ्य भास्करस्य मडात्मनः ॥ ८ ॥
 ततो विदड्यमानं मामुवाच भगवान् रविः ।
 मुडूर्तं सऽऽयतां दाऽस्ततः शीतीभविष्यसि ॥ ९ ॥
 शीतीभूतं य मां दृष्ट्वा भगवानाऽ भास्करः ।
 प्रतिष्ठास्यति ते वेदः सोत्तरः सऽपिलो द्विज ॥ १० ॥
 कृत्स्नं शतपथं यैव प्रणोष्यसि द्विजर्षभ ।
 तस्थान्ते यापुनर्भावे बुद्धिस्तव भविष्यति ॥ ११ ॥
 प्राप्स्यसे य यदिष्टं तत्साङ्ग्ययोगेऽसितं पदम् ।
 अेतावदुक्त्वा भगवानस्तमेवाभ्यवर्तत ॥ १२ ॥
 ततोऽनुव्याऽऽतं श्रुत्वा गते देवे विभावसौ ।
 गृडमागत्य संऽष्टोऽयिन्तयं वै सरस्वतीम् ॥ १३ ॥
 ततः प्रवृत्तातिशुभा स्वस्वव्यञ्जनभूषिता ।
 ओङ्कारमादितः कृत्वा मम देवी सरस्वती ॥ १४ ॥
 ततोऽऽमर्ध्यं विधिवत्सरस्वत्यै न्यवेदयम् ।

तपतां च वरिष्ठाय निषण्णस्तत्परायणः ॥ १५ ॥

ततः शतपथं कृत्स्नं सहरस्यं ससङ्ग्रहम् ।

यङ्के सपश्चिषं च उर्षेण परमेण उ ॥ १६ ॥

कृत्वा याध्ययनं तेषां शिष्याणां शतमुत्तमम् ।

विप्रियार्थं सशिष्यस्य मातुलस्य महात्मनः ॥ १७ ॥

ततः सशिष्येण मया सूर्येणैव गमस्तिभिः ।

व्यासो यज्ञो महाराज पितुस्तव महात्मनः ॥ १८ ॥

मिषतो देवलस्यापि ततोऽर्धं हृतवानहम् ।

स्ववेददक्षिणायाथ विमर्दे मातुलेन उ ॥ १९ ॥

सुमन्तुनाथ पैलेन तथ जैमिनिना च वै ।

पित्रा ते मुनिभिश्चैव ततोऽहमनुमानितः ॥ २० ॥

दश पञ्च च प्राभानि यजूंश्चर्द्धन्मयानघ ।

तथैव लोमहर्षाञ्च पुराणमवधारितम् ॥ २१ ॥

भीजमेतत्पुरस्कृत्य देवीं यैव सरस्वतीम् ।

सूर्यस्य यानुभावेन प्रवृत्तोऽहं नराधिप ॥ २२ ॥

कर्तुं शतपथं वेदमपूर्वं कारितं च मे ।

यथाभिलसितं मार्गं तथा तस्योपपादितम् ॥ २३ ॥

शिष्याणामभिलं कृत्स्नमनुज्ञातं ससङ्ग्रहम् ।

सर्वे च शिष्याः शुचयो गताः परमदर्षिताः ॥ २४ ॥

शाभाः पञ्चदशेमास्तु विधा भास्करदर्शिताः ।

प्रतिष्ठाप्य यथाकामं वेद्यं तदनुचिन्तयम् ॥ २५ ॥

किमत्र ब्रह्मण्यमृतं किं च वेद्यमनुत्तमम् ।

चिन्तये तत्र यागत्य गन्धर्वो मामपृच्छत ॥ २६ ॥

विश्वावसुस्ततो राजन्वेदान्तज्ञानकोविदः ।

यतुर्विशतिकान्प्रश्नान्पृष्ट्वा वेदस्य पार्थिव ।

पञ्चविंशतिमं प्रश्नं पप्रच्छान्वीक्षिर्की तथा ॥ २७ ॥

विश्वाविश्रं तथाश्वाश्रं मित्रं वरुणमेव च ।

ज्ञानं ज्ञेयं तथाज्ञो ज्ञः कस्तथा अपता तथा ।

सूर्यादः सूर्यं धृतिं च विधाविद्यै तथैव च ॥ २८ ॥

वेधावेधं तथा राजन्नयलं यलमेव च ।

अपूर्वमक्षयं क्षयमेतत्प्रश्नमुत्तमम् ॥ २९ ॥

अथोक्तश्च मया राजन् राजा गन्धर्वसत्तमः ।

पृष्टवाननुपूर्वेण प्रश्नमुत्तममर्थवत् ॥ ३० ॥

मुद्धूर्तं मृष्यतां तावधावदेनं विचिन्तये ।

भाढमित्येव कृत्वा स तूष्णीं गन्धर्व आस्थितः ॥ ३१ ॥

ततोऽन्वचिन्तयमहं भूयो देवीं सरस्वतीम् ।

मनसा स य मे प्रश्नो दक्षो धृतमिवोद्धृतम् ॥ ३२ ॥

तत्रोपनिषदं यैव परिशेषं च पार्थिव ।

मद्भामि मनसा तात दृष्ट्वा यान्वीक्षिर्की पराम् ॥ ३३ ॥

यतुर्थी राजशार्दूल विद्यैषा साम्पराधिकी ।

उदीरिता मया तुभ्यं पञ्चविंशोऽपि विष्टिता ॥ ३४ ॥

अथोक्तस्तु मया राजन् राजा विश्वावसुस्तदा ।

श्रूयतां यद्भवानस्मान्प्रश्नं सम्पृष्टवानिह ॥ ३५ ॥

विश्वाविश्वेति यद्विदं गन्धर्वेन्द्रानुपृच्छसि ।

विश्वाव्यक्तं परं विद्याद्भूतभव्यभयङ्करम् ॥ ३६ ॥

त्रिगुणं गुणकर्तृत्वादविश्वो निष्कलस्तथा ।

अश्वस्तथैव मिथुनमेवमेवानुदृश्यते ॥ ३७ ॥

अव्यक्तं प्रकृतिं प्राहुः पुरुषेति च निर्गुणाम् ।

तथैव मित्रं पुरुषं वरुणं प्रकृतिं तथा ॥ ३८ ॥

ज्ञानं तु प्रकृतिं प्राहुर्ज्ञेयं निष्कलमेव च ।

अज्ञश्च ज्ञश्च पुरुषस्तस्मान्निष्कल उच्यते ॥ ३९ ॥

इस्तथा अतपाः प्रोक्ताः कोऽसौ पुरुष उच्यते ।

तपाः प्रकृतिरित्याहुस्तथा निष्कलः स्मृतः ॥ ४० ॥

तथैवावेधमव्यक्तं वेधः पुरुष उच्यते ।

यलायलमिति प्रोक्तं त्वया तदपि मे शृणु ॥ ४१ ॥

यत्नां तु प्रकृतिं प्राहुः कारणां क्षेपसर्गयोः ।
 अक्षेपसर्गयोः कर्ता निश्चलः पुरुषः स्मृतः ॥ ४२ ॥
 अजावुभावप्रज्ञौ च अक्षयौ याध्युभावपि ।
 अज्ञौ नित्यावुभौ प्रादुरध्यात्मगतिनिश्चयाः ॥ ४३ ॥
 अक्षयत्वात्प्रजनने अजमत्रादुरव्ययम् ।
 अक्षयं पुरुषं प्राहुः क्षयोऽव्ययं न विद्यते ॥ ४४ ॥
 गुणक्षयत्वात्प्रकृतिः कर्तृत्वाद्दक्षयं बुधाः ।
 अेषा तेऽऽन्वीक्षिकी विद्या यतुर्थी साम्पराधिकी ॥ ४५ ॥
 विद्योपेतं धनं कृत्वा कर्मणा नित्यकर्मणि ।
 अेकान्तदर्शना वेदाः सर्वे विश्वावसो स्मृताः ॥ ४६ ॥
 जायन्ते च भ्रियन्ते च यस्मिन्नेते यतश्च्युताः ।
 वेदार्थं ये न जानन्ति वेदं गन्धर्वसत्तम ॥ ४७ ॥
 साङ्गोपाङ्गानपि यद्वि पञ्च वेदानधीयते ।
 वेदवेदं न जानीते वेदभारवडो ङि सः ॥ ४८ ॥
 यो घृतार्थी भरीक्षीरं मयेद्गन्धर्वसत्तम ।
 विष्टां तत्रानुपश्येत न माण्डं नापि वा घृतम् ॥ ४९ ॥
 तथा वेदमवेदं च वेदविद्यो न विन्दति ।
 स केवलं मूढमतिर्ज्ञानभारवडः स्मृतः ॥ ५० ॥
 द्रष्टव्यौ नित्यमेवैतौ तत्परेणान्तरात्मना ।
 यथास्य जन्मनिधने न भवेतां पुनः पुनः ॥ ५१ ॥
 अजस्रं जन्मनिधनं चिन्तयित्वा त्रयीमिमाम् ।
 परित्यज्य क्षयमिड अक्षयं धर्ममास्थितः ॥ ५२ ॥
 यदा तु पश्यतेऽत्यन्तमलन्ध्रनि काश्यप ।
 तदा स केवलीभूतः षड्विंशमनुपश्यति ॥ ५३ ॥
 अन्यश्च शश्वदव्यक्तस्तथान्यः पञ्चविंशकः ।
 तस्य द्वावनुपश्येत तमेकमिति साधवः ॥ ५४ ॥
 तेनैतन्नाभिजानन्ति पञ्चविंशकमच्युतम् ।
 जन्ममृत्युभयाद्योगाः साङ्ख्याश्च परमैषिणः ॥ ५५ ॥

विश्वावसुरुवाच ।

पञ्चविंशं यदेतत्ते प्रोक्तं ब्राह्मणसत्तम ।
 तथा तन्न तथा वेति तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ५६ ॥
 जैगीषव्यस्यासितस्य देवलस्य च मे श्रुतम् ।
 पराशरस्य विप्रर्षेर्वर्षिगाण्यस्य धीमतः ॥ ५७ ॥
 भिक्षोः पञ्चशिष्यायाथ उपिलस्य शुक्रस्य च ।
 गौतमस्यार्षिषेणस्य गर्गस्य च महात्मनः ॥ ५८ ॥
 नारदस्यासुरेश्वैव पुलस्त्यस्य च धीमतः ।
 सनत्कुमारस्य ततः शुक्रस्य च महात्मनः ॥ ५९ ॥
 कश्यपस्य पितृश्वैव पूर्वमेव मया श्रुतम् ।
 तदनन्तरं च रुद्रस्य विश्वरूपस्य धीमतः ॥ ६० ॥
 दैवतेभ्यः पितृभ्यश्च दैत्येभ्यश्च ततस्ततः ।
 प्राप्तमेतन्मया कृत्स्नं वेद्यं नित्यं वदन्त्युत ॥ ६१ ॥
 तस्मात्तद्वै भवद्बुद्ध्या श्रोतुमिच्छामि ब्राह्मण ।
 भवान्प्रबुधः शास्त्राणां प्रगल्भश्चातिबुद्धिमान् ॥ ६२ ॥
 न तवाविदितं किं सिद्भवान्बुद्धितिनिधिः स्मृतः ।
 कथ्यते देवलोके च पितृलोके च ब्राह्मण ॥ ६३ ॥
 ब्रह्मलोकगताश्चैव कथयन्ति मनुष्ययः ।
 पतिश्च तपतां शश्वदादित्यस्तव भाषते ॥ ६४ ॥
 साङ्ख्यज्ञानं त्वया ब्रह्मज्ञानं कृत्स्नमेव च ।
 तथैव योगज्ञानं च याज्ञवल्क्य विशेषतः ॥ ६५ ॥
 निःसन्दिग्धं प्रबुद्धस्त्वं बुध्यमानश्चरायरम् ।
 श्रोतुमिच्छामि तज्ज्ञानं धृतं मण्डमयं यथा ॥ ६६ ॥
 याज्ञवल्क्य उवाच ।
 कृत्स्नधारिणमेव त्वां मन्ये गन्धर्वसत्तम ।
 जिज्ञाससि च मां राजंस्तन्निबोध यथाश्रुतम् ॥ ६७ ॥
 अबुध्यमानां प्रकृतिं बुध्यते पञ्चविंशकः ।

न तु बुध्यति गन्धर्व प्रकृतिः पञ्चविंशकम् ॥ ६८ ॥

अनेनाप्रतिबोधेन प्रधानं प्रवदन्ति तम् ।

साङ्ख्ययोगाश्च तत्त्वज्ञा यथा श्रुतिनिर्दर्शनात् ॥ ६९ ॥

पश्यंस्तथैवापश्यंश्च पश्यत्यन्यस्तथानघ ।

षड्विंशः पञ्चविंशं च यतुर्विंशं च पश्यति ।

न तु पश्यति पश्यंस्तु यश्चैनमनुपश्यति ॥ ७० ॥

पञ्चविंशोऽभिमान्येत नान्योऽस्ति परमो मम ।

न यतुर्विंशकोऽग्राह्यो मनुजैर्ज्ञानदर्शिभिः ॥ ७१ ॥

मत्स्येवोदकमन्वेति प्रवर्तति प्रवर्तनात् ।

यथैव बुध्यते मत्स्यस्तथैषोऽप्यनुबुध्यते ।

सस्नेहः सल वासाय्य साभिमानश्च नित्यशः ॥ ७२ ॥

स निमज्जति कालस्य यदैकत्वं न बुध्यते ।

उन्मज्जति हि कालस्य ममत्वेनाभिसंवृतः ॥ ७३ ॥

यदा तु मन्यतेऽन्योऽलमन्य अेष षति द्विजः ।

तदा स केवलीभूतः षड्विंशमनुपश्यति ॥ ७४ ॥

अन्यश्च राजन्नवरस्तथान्यः पञ्चविंशकः ।

तत्स्थत्वादनूपश्यन्ति अेक अेवेति साधवः ॥ ७५ ॥

तेनैतन्नाभिनन्दन्ति पञ्चविंशकमभ्युतम् ।

जन्ममृत्युभयाद्भीता योगाः साङ्ख्याश्च काश्यप ।

षड्विंशमनुपश्यन्ति शुक्यस्तत्परायणाः ॥ ७६ ॥

यदा स केवलीभूतः षड्विंशमनुपश्यति ।

तदा स सर्वविद्विद्भ्रात्र पुनर्जन्म विन्दति ॥ ७७ ॥

अेवमप्रतिबुद्ध्यश्च बुध्यमानश्च तेऽनघ ।

बुद्ध्यश्चोक्तो यथातत्त्वं मया श्रुतिनिर्दर्शनात् ॥ ७८ ॥

पश्यापश्यं योऽनुपश्येत्क्षेमं तत्त्वं च काश्यप ।

केवलाकेवलं याद्यं पञ्चविंशात्परं च यत् ॥ ७९ ॥

विश्वावसुरुवाच ।

तथ्यं शुभं चैतदुक्तं त्वया भोः

सम्यङ्क्षेभ्यं देवताद्यं यथावत् ।
स्वस्त्यक्षयं भवतश्चास्तु नित्यं
बुद्ध्या सदा बुद्धियुक्तं नमस्ते ॥ ८० ॥

याज्ञवल्क्य उवाच ।
येवमुक्त्वा सम्प्रयातो दिवं स
विभ्राजन्वै श्रीमता दृशनेन ।
तुष्टश्च तुष्टया परयाभिनन्द्य
प्रदक्षिणं मम कृत्वा महात्मा ॥ ८१ ॥

ब्रह्मादीनां भेयराणां क्षितौ य
ये याधस्तात्संवसन्ते नरेन्द्र ।
तत्रैव तद्दर्शनं दर्शयन्वै
सम्यङ्क्षेभ्यं ये पथं संश्रिता वै ॥ ८२ ॥

साङ्ख्याः सर्वे साङ्ख्यधर्मे रताश्च य
तद्ब्रह्मयोगा योगधर्मे रताश्च ।
ये याप्यन्ते मोक्षकामा मनुष्या-
स्तेषामेतद्दर्शनं ंज्ञानदृष्टम् ॥ ८३ ॥

ज्ञानान्भोक्षो जायते पूरुषाणां
नास्त्यज्ञानादेवमाहुर्नरेन्द्र ।
तस्माज्ज्ञानं तत्त्वतोऽन्वेषितव्यं
येनात्मानं मोक्षयेज्जन्ममृत्योः ॥ ८४ ॥

प्राप्य ज्ञानं ब्राह्मणैस्तक्षत्रियाद्वा
वैश्याश्छूद्रादपि नीयादभीक्ष्णम् ।
श्रद्धातव्यं श्रद्धधानेन नित्यं
न श्रद्धिनं जन्ममृत्यु विशेताम् ॥ ८५ ॥

सर्वे वर्णा ब्राह्मणा ब्रह्मज्ञाश्च
सर्वे नित्यं व्याहरन्ते य ब्रह्म ।
तत्त्वं शास्त्रं ब्रह्मबुद्ध्या ब्रवीमि
सर्वं विश्वं ब्रह्म यैतत्समस्तम् ॥ ८६ ॥

ब्रह्मास्यतो ब्राह्मणाः सम्प्रसूता
बाहुभ्यां वै क्षत्रियाः सम्प्रसूताः ।

नाभ्यां वैश्याः पादतश्चापि शूद्राः

सर्वे वर्णा नान्यथा वेदितव्याः ॥ ८७ ॥

अज्ञानतः कर्म योनिं भजन्ते

तां तां राजंस्ते यथा यान्त्यभावम् ।

तथा वर्णा ज्ञानहीनाः पतन्ते

घोरादज्ञानात्प्राकृतं योनिजालम् ॥ ८८ ॥

तस्माज्ज्ञानं सर्वतो मार्गितव्यं

सर्वत्रस्थं यैतद्दुक्तं भया ते ।

तस्थौ ब्रह्मा तस्थिवांश्चापरो य-

स्तस्मै नित्यं मोक्षमाहुर्द्विजैन्द्राः ॥ ८९ ॥

यत्ते पुष्टं तन्मया योपदिष्टं

याथातथ्यं तद्विशोडो भवस्व ।

राजन् गच्छस्वैतदर्थस्य पारं

सम्यक्प्रोक्तं स्वस्ति तेऽस्त्वत्र नित्यम् ॥ ९० ॥

भीष्म उवाच ।

स श्रेयमनुशास्तस्तु याज्ञवल्क्येन धीमता ।

प्रीतिमानभवद्राजा मिथिलाधिपतिस्तदा ॥ ९१ ॥

गते मुनिवरे तस्मिन्कृते यापि प्रदक्षिणो ।

द्वैवरातिर्नरपतिरासीनस्तत्र मोक्षवित् ॥ ९२ ॥

गोडोटिं स्पर्शयामास छिरण्यस्य तथैव य ।

रत्नाञ्जलिमथैकं य ब्राह्मणोभ्यो ददौ तदा ॥ ९३ ॥

विदेडराज्यं य तथा प्रतिष्ठाप्य सुतस्य वै ।

यतिधर्ममुपासंश्चाप्यवसन्मिथिलाधिपः ॥ ९४ ॥

साङ्ख्यज्ञानमधीयानो योगशास्त्रं य कृत्स्नशः ।

धर्माधर्मौ य राजेन्द्र प्राकृतं परिगुडयन् ॥ ९५ ॥

अनन्तमिति कृत्वा स नित्यं केवलमेव य ।

धर्माधर्मौ पुण्यपापे सत्यासत्ये तथैव य ॥ ९६ ॥

जन्ममृत्यू य राजेन्द्र प्राकृतं तदचिन्तयत् ।

ब्रह्माव्यक्तस्य कर्मैदमिति नित्यं नराधिप ॥ ९७ ॥

पश्यन्ति योगाः साङ्ख्याश्च स्वशास्त्रकृतलक्षाणाः ।

छान्दोग्यवियुक्तं छि तस्थौ ब्रह्म परात्परम् ।

नित्यं तमाहुर्विद्वांसः शुचिस्तस्माच्छुचिर्भव ॥ ८८ ॥

दीयते यस्य लभते दत्तं यस्यानुमन्यते ।

ददाति य नरश्रेष्ठ प्रतिगृह्णाति यस्य ह ।

ददात्यव्यक्तमेवैतत्प्रतिगृह्णाति तस्य वै ॥ ८९ ॥

आत्मा ह्येवात्मनो ह्येकः कोऽन्यस्त्वत्तोऽधिको भवेत् ।

अेवं मन्यस्य सततमन्यथा मा विचिन्तय ॥ १०० ॥

यस्याव्यक्तं न विदितं सगुणं निर्गुणं पुनः ।

तेन तीर्थानि यज्ञाश्च सेवितव्याविपश्चिता ॥ १०१ ॥

न स्वाध्यायैस्तपोभिर्वा यज्ञैर्वा कुरुनन्दन ।

लभतेऽव्यक्तसंस्थानं ज्ञात्वाव्यक्तं महीपते ॥ १०२ ॥

तथैव भदतः स्थानमाहङ्कारिकमेव य ।

अहङ्कारात्परं यापि स्थानानि समवाप्नुयात् ॥ १०३ ॥

ये त्वव्यक्तात्परं नित्यं जानते शास्त्रतत्पराः ।

जन्ममृत्युवियुक्तं य वियुक्तं सदसस्य यत् ॥ १०४ ॥

अेतन्मयाऽऽसं जनकात्पुरस्तात्

तेनापि यामं नृप याज्ञवल्क्यात् ।

ज्ञानं विशिष्टं न तथा छि यज्ञा

ज्ञानेन दुर्गा तरते न यज्ञैः ॥ १०५ ॥

दुर्गा जन्म निधनं यापि राजन्

न भूतिकं ज्ञानविद्यो वदन्ति ।

यज्ञैस्तपोभिर्नियमैर्ग्रतैश्च

द्विवं समासाद्य पतन्ति भूमौ ॥ १०६ ॥

तस्माद्गुपासस्व परं मडच्छुचि

शिवं विभोक्षं विमलं पवित्रम् ।

क्षेत्रज्ञवित्पार्थिव ज्ञानयज्ञ-

मुपास्य वै तत्त्वमृषिर्भविष्यसि ॥ १०७ ॥

उपनिषद्मुपाकरोत्तदा वै

जनकनृपस्य पुरा हि याज्ञवल्क्यः ।

यद्गुपगणितशाश्रुताव्ययं त-

स्थुभममृतत्वमशोकमृच्छतीति ॥ १०८ ॥

एति श्रीमहाभरते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि

याज्ञवल्क्यजनकसंवादे अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

एति याज्ञवल्क्यगीता समाप्ता ।

Yajñvalkyā Gīta From Mahābhārat Shānti Parva Ch 310-318

From BORI critical edition expanded to include text from

<https://archive.org/details/mahabharat05ramauoft>

The verse numbering differs.

The first adhyāya number is from the book, the

second is from Bori critical edition.

——
Yajñvalkyā Gīta From Mahābhārat Shānti Parva

pdf was typeset on December 29, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

